

තදුරු

මනුලි මෙහන්සා දෙහිගම

තපෝග

මිනුලි මෙහන්සා දෙහිගම

කතාගේ වෙනත් කෘති :

රෝස කඳුළු

2025.02.08

ISBN

978-624-208-490-9

පිළිගැන්වීම

මගේ මේ දෙවෙනි

පොත

මං ආදර්ම

මගේ අම්මටයි

අප්පච්චිටයි

පිළිගන්වමි.

පෙරවදන

සාහිත්‍යය දියුණුව රටක සංවර්ධනය මනින මිනුම් දණ්ඩක් ලක් ඉතිහාසයේ කෝට්ටේ, දඹදෙනි යුග කැපිපෙනෙන්නේ ද සාහිත්‍යමය වශයෙන් ප්‍රබෝධවත් කාලපරිච්ඡේද නිසාය. එසේ නම් මහාමායා ඉතිහාසයේ ද සාහිත්‍යමය වශයෙන් ස්වර්ණමය අවධිය මෙයයි දැනට වසර ගණනාවක සිට අපගේ දියණියන් ග්‍රන්ථකරණය තුළින් විස්කම් පෑම වියට හේතුවයි. පාසල තුළ පොත් ලියන සංස්කෘතියක් ගොඩ නගා එය රටේම පාසල් පද්ධතියට ව්‍යාප්ත කර මෙවර ගෝලීය ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව ම ඊට සම්බන්ධ කරගැනීමට අප ගත්කතුවරියන් සමත්වීම සුවිශේෂ සිදුවීමකි.

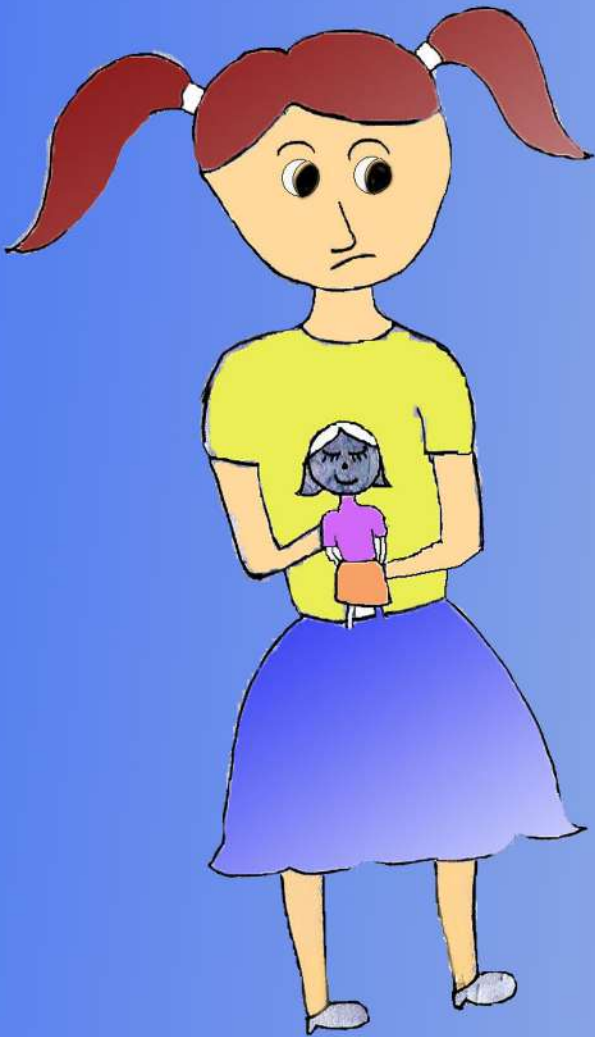
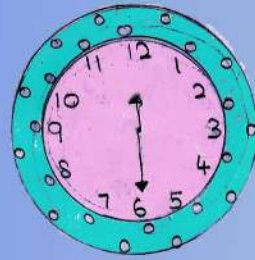
ඉන් ඔබ්බට යමින් මෙවර පාසල් ප්‍රජාවම ආදි කතෘ කරදන අත්වදස්සි මානිමිපාණන් වහන්සේට උපහාර පිණිස අතිත යතිවර ලේඛක සම්ප්‍රදාය රට තුළ යළි ගොඩනගන්නට පිරිවෙන්න ශිෂ්‍ය හික්ෂුන් වහන්සේලා ද ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකරන “හෙරණගත්කරණී” ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වා දෙන්නට විය.

මෙම ගාස්ත්‍රිය සහ ගාසනික සේවාවෙන් රටේ පාසල් අධ්‍යාපනයේ සහ පිරිවෙන්න අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක වෙනසක් ඇතිකරන්නට නායකත්වය දීමට ලැබීම එහි විදුහල්පතිනිය වශයෙන් මා හට අභිමානයක් වන අතරම පාසලක් වශයෙන් ලබන ජයග්‍රහණයක් ද වෙයි. පිවිතයේ මුල් අවධියේම තම සහජ කුසලතාව හඳුනාගනිමින් ලේඛන කරණයට යොමුවීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඵලදායී මෙම කෘතිය ඉදිරි අධ්‍යාපනය සඳහා මෙන්ම අනාගත දිවිය සඳහා අත්වැලක් වනු නො අනුමානය.

විදුහල්පතිනිය,

ගඟිකලා සේනාධිර,

මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලය - මහනුවර.

නෝරා හරි ලස්සන ළමයෙක්, හැබැයි ටිකක් අකීකරැයි. ඔන්න හෙට නමයි නෝරාගේ උපන්දිනේ. නෝරා මඟ බලාගෙන හිටියේ එයාගේ උපන්දිනේ එනකං, එයාගේ නැගි බලන්න.

උපන්දිනය දවසේ උදෙන්ම නැගිටපු හෝරා
දවගෙන දවගෙන ගියේ නැගි බලන්න එයාට
හරිම සතුටුයි නැගි දැකලා. ඒත් අන්තිමට
අරපු පෙට්ටියේ තිබුණේ හෝරා කවදාවත්
බලාපොරොත්තු වුණේ නැති විදියේ
නැග්ගක්.

ඒ නමයි පුංචිම පුංචි බලු පැටියෙක්.
"ආපෝ... මට නම් එපා මේ ජරා සනා. මං
සන්තුන්ට ආස නෑ." නෝරා කිවුවා "අනේ
පුතේ, මෙයා කොච්චර ලස්සන බලු
පැටියෙක්ද?" අම්මා කිවුවා ඒ උනත් නෝරා
අම්ම කියපු දේවල් ගණන් ගත්තේ නෑ.

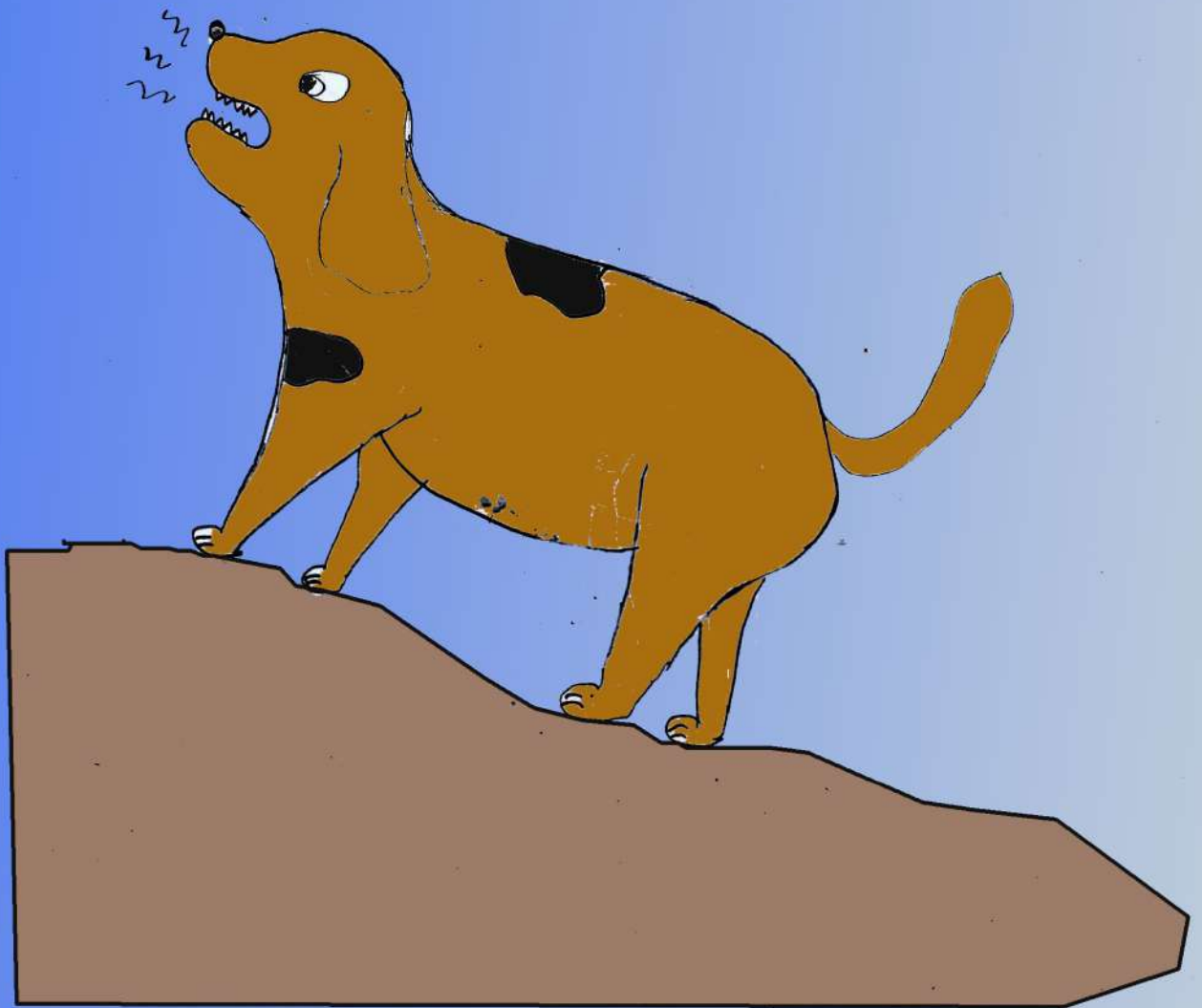
චූටි බල පැටියා ටිකි නෝරා වටේම
කැරකුණා. එයා යන හැම තැනටම ආවා.
ඒත් නෝරා පුංචි ටිකි ව හුරුතල් කළේ නෑ.
එයා දිහා බැලුවෙත් නෑ. කෑම දුන්නෙත් නෑ.

ඔන්න දුවසක් වන්න පහල පේර ගහේ පේර පිරිලා. නෝරා පේර කන්න හරිම ආසයි. නෝරා උඩ පැන්නා, පැන්නා ඒත් කඩන්න ඔෂ. එයා හෙමින් හෙමින් අඩිය නියලා ගහ දිගේ නගින්න ගන්නා. දැන්නම් පේර ගෙඩියට තව චුට්ටයි.

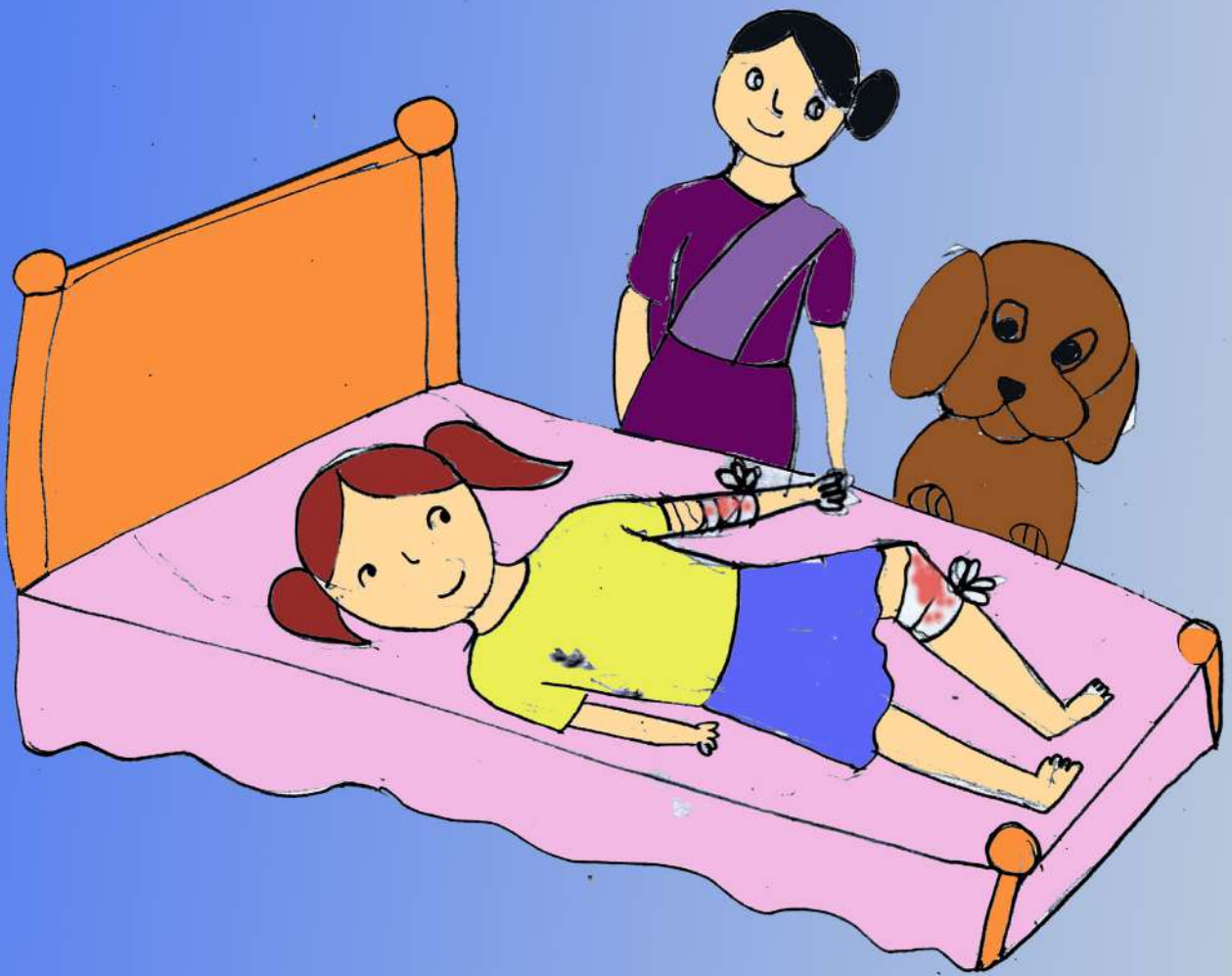
නව රිකක් අත දික් කරනකොටම නෝරා ගහෙන් බිමට වැටුණා. අනේ ඒයාට හැගිටින්න බෑ. වැලමිට ළඟ ලොකු තුවාලයක්. ඒ මදිවට කකුළන් තුවාල වෙලා හොඳටම රිඳෙනවා. නෝරා අඬන්න ගන්නා.

නෝරා ළගම කරකි කරකි හිටිය ටිලි මේක
දැකලා හොඳටම කලබල වුණා. එයා ආදරේ
නැති උනාට ටිලි එයාට ගොඩාක් ආදරේයි.
ටිලි බුරුන්හ ගන්නා කාටවත් ඇහෙන්නේ නෑ.

ටරි ගෙදරටම දිවිවා. අම්මා හොයාගෙන
ගිහින් හොඳටම බිරුවා. "මොකද ටරි
කලබලේ?" අම්මා ඇහුවා. ටරි අම්මා එක්ක
චන්ඡ පහළට දිවුවා. ගහ යට තුළාල වෙව්ව
හෝරා අඬ අඬා ඉන්නවා.

අම්මා නෝරා ගෙදර ගෙනේ තුවාල වලට
බෙහෙත් දැමීමා. ටිලි නෝරා ළඟින්
හෙලවුනේ වත් නෑ. "බලන්න නෝරා, ටිලි
ඔයාට කොච්චර ආදරේද කියලා. ඔයා
වැටුණා කියලා මං දැනගත්තෙන් ටිලි නිසා.
උකේ දි අපිව දාල යන්නේ නැති යාළුවෝ
නමයි අපිට වටින්නේ" අම්මා කිවුවා.

“මට සමාවෙන්නට ඔයා නමයි මගේ හොඳම යාළුවා.” නෝරා කීවා. එදා ඉඳන් නෝරා ටිලිට කෑම දුන්නා. ආදරෙන් බලා ගන්නා. නෝරාගේ අකිකරුකම් අඩු වුණා. ටිලි නිසා නෝරා හොඳ ළමයෙක් වුණා.

පසුවදන

රටේ අනාගත සංවර්ධනයට ඉවහල්වන සාහිත්‍යය ප්‍රබෝධයන් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක දියුණුවත් සාහිත්‍ය නිර්මාණකරණය විභවතා කොටගත් අනාගත පරපුරේ හැකියාවන් ඔප්නැංවීම සහ ඵලදායීවීමට වේදිකාවක් ගොඩ නැගීම වැනි බහුවිධ පරමාර්ථ ඇතිව 2014 වසරේ පටන් මාගේ සංකල්පයකට අනුව ක්‍රියාත්මක පාසල් දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකරන ක්‍රියාමූලික පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය යටතේ මේ වන විට ලේඛක අංකුර හැට දහසකට වැඩි ප්‍රමාණයක් දේශීය සාහිත්‍ය කෙතේ රෝපණය කිරීමට ලැබීම අප ලැබූ භාග්‍යයකි. එම බීජ දළුලා වැඩෙන්නට අවැසි සරු පසක් සැකසීම සමාජ වගකීමයි. පාසලක් මුල්වීමෙන් අධ්‍යාපනයේ ඵලදායීතාව වෙනුවෙන් වසර ගණනාවක් අධ්‍යයනය පාසල් කලාප, පළාත්, ජාතික සහ ජාත්‍යන්තර තලය දක්වා ක්‍රියාත්මක කර ඇති මැන ඉතිහාසයේ එකම ව්‍යාපෘතිය මෙයයි.

මෙවර ඒ සදහා පිරිවෙන් ගිණුම් භික්ෂුන් වහන්සේලා ද සම්බන්ධ කර ගැනීම විශේෂත්වයකි. මෙහිදී මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිතුමිය, දියණියන්, ගුරුහවතුන්, දෙමාපියන් සහ ආදි ගිණුම්වන් දැක්වූ කැප කිරීමට ජාතියේ ප්‍රණාමය හිමිවිය යුතුය.

මුද්‍රිත පොත තවමත් අපේ අධ්‍යාපනයේ ප්‍රධාන මෙවලමයි. පොතකින් දරුවෙකුට ලැබෙන ආස්වාදය අන් කිසිවකින්වත් ලබාදිය නොහැකිය. මානව දැනුම ගබඩාකර තැබීමට විවිධ විද්‍යුත් උපාංග භාවිතයට එක්වීමත් සමඟ දරුවන් එයින් දුරස්ථවම අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක බවට අනර්ථකාරී මෙන්ම සමාජය තුළ විවිධ ගැටලු ප්‍රශ්න නිර්මාණය වීමට හේතු වී ඇති බව පර්යේෂණාත්මක ව සනාථ වෙයි. මෙයට පිලියම් වශයෙන් ක්‍රියාත්මක මෙම ව්‍යාපෘතියෙන් වසර ගණනාවක් මුද්‍රිත පොත් රචනාකර ඩිජිටල් තාක්ෂණය යුගයේ ස්මාර්ට් බාල පරම්පරාව නූතන තාක්ෂණය සමග ගළපමින් දැනට වසර දෙකක සිට රටේම පාසල් දරුවන් සමග එක්ව විද්‍යුත් කෘති රචනාකරයි. තම නිර්මාණ ජාත්‍යන්තර පාඨකයන් වෙත ගෙනයාමට මහාමායා බාලිකාවයන් ඩිජිටල් වේදිකාවක් ගොඩනගා දී තිබේ තම නිසඟ, සාහිත්‍ය නිර්මාණ හැකියාව තුළින් එයට පිවිසි පුංචි ගත්කතුවර ඔබගේ ලේඛන දිවියට මගේ සුභාශීංසන.

ව්‍යාපෘති නිර්මාතෘ සම්බන්ධීකාරක,
සෙනෙවිරත්න මහලේකම්

